

בית כנסת

★ ★ ★ "בית יוסף" ★ ★ ★

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי
נשיא: אלי לוי
פרשת ויגש
מקום: ביאת
עלון מספר 1167
הפטרה: ויהי דבר
23 בדצמבר, 2023
י"א טבת, תשפ"ד

הדלקת נרות 4:14 * שקיעה 4:32 * שיר השירים 4:05 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 4:00 * מוצאי שבת 5:14, וע"פ רבנו תם 5:44 * זמן טלית 6:22 * שעה זמנית 55:00
עלות השחר 6:11 * נץ החמה 7:17 * מנחה חול 4:20 * ערבית מנין מוקדם 4:00
צאת הכוכבים 5:09 * סוף זמן קריאת שמע 8:56 * סוף זמן עמידה 9:51 * חצות היום והלילה 11:54

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: (646) 552-3412

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

Vaad Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi
2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

אדם, והם: יום המיתה - יום הנחמה - עומק הדין - ואין אדם יודע מה בלבו של חבירו - ואין האדם יודע כמה משתכר - ומלכות בית דוד מתי תחזור ותצמח הגאולה - ומתי מלכות הרשעה תכלה מן העולם. לכן, מזה נלמד יום הנחמה של יעקב, גזור מן השמים, ואין להקדים ואין לאחר, וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה

מפני מה ראה יוסף צורך להכין את אחיו לשאלת פרעה: מה מעשיכם? ומנין ידע יוסף שפרעה ישאל אותם זו? ומדוע ענו לפרעה: כי כבד הרעב בארץ כנען, וכי אינו יודע זאת? לפי שידע יוסף כי כל אחד גר שיבוא למצרים לחיות בה, אסור לו לעבוד במלאכה, שאנשי המדינה האזרחים עובדים בה, כדי שלא יקפח פרנסתם, ואז מונעים אותו להשתקע במצרים. לכן הקדים יוסף לייעץ לאחיו, שיאמרו לפרעה כי הם עוסקים ברעיית צאן. ומלאכה זאת תועבת מצרים היא, לכן מותר להם לגור במצרים. ומה שאמרו לו הטעם כי כבד הרעב בארץ כנען, כדי שלא יחשוב שבאו לצער המצרים ששונאים לרועי צאן, אלא באו בשביל הרעב דווקא.

היסטוריה בקצרה: 130 שנה אחרי החורבן 200 למנינם

אמר רבי יוסי להמלכה: כשברא ה' את האשה אחת מצלעותיו, ראה אותה אדם הראשון בעלה, שמלאה רירין ודם, אז נמאס ממנה, מה עשה ה', הרחיקה ממנו, והיה האדם מחפש אחריה, ומה עשה ה' לאשה, קישטה בארבעה ועשרים קישוטין, והביאה לאדם,

יש שאלה גדולה על יוסף: מדוע במשך שהותו במצרים לא חש בצער אביו יעקב, מדוע לא שלח לו אגרת או שלית, אם לא בזמן שהותו בבית האסורים, לפחות בתקופת גדולתו ומלכותו, להודיעו ולבשרו כי הוא חי ועומד בצדקותו כבראשונה? חכמינו אמרו: כל זה מדה כנגד מדה, כדי לשלם ליעקב כ"ב שנים שלא שימש אביו יצחק, ולכן היה יעקב בצער כ"ב שנים. ומכך למדים שכל דבר העובר על האדם, צער, סבל או שאר יסורים, יש לו מידה ומשקל כמה עליו לסבול, וכמה יצטער. כמו שראינו בשיירה של אורחת ישמעלים שלקחה את יוסף למצרים, היו נושאים כל מיני בשמים, למה? הרי דרכם לשאת נפט ועטרן שריחם רע? אלא נזדמנו ליוסף הצדיק אותם בשמים, שלא יסבול יוסף וינזק מריח רע, ואפילו היה בצער גדול להורידו מצרים ונמכר לעבד יותר מפעם, אבל נגזר עליו דווקא אותו סבל ולא יותר, לכן הריח ריח בשמים כל אותה הדרך. כי כל דבר קצוב מן השמים אם לסבול ואם להיפך, לשמוח ולהתפנק. לכן, כשנתגלה לאחיו, אמר להם שבחזרתם לאביהם כדי לבשרו הבשורה הטובה אמר להם: "אל תרגזו בדרך", כלומר, אל תפסעו פסיעה גסה ולמהר אל אביהם, אלא עליהם לנסוע רגיל, כי מהירותם בדרך לא תסייע במאומה ולא תשרת את המטרה העיקרית, כי כבר נגזר על אביו כמה זמן יסבול עד שיתבשר על יוסף שהוא עודנו חי. לכן, כל דבר גזור מן השמים בכמות, בזמן ובאיכות, לא יותר ולא פחות. עוד אמרו: שבעה דברים מכוסים מבני

והמשפט, החסד והרחמים, הם בעצמם הדגישו את הניגוד המוחלט בינם לבין היהדות, הרי בתורת ישראל הוטבע הצווי העליון לחיבת האדם אפילו אינו יהודי, אבל אויבי ככתוב: "ואהבתם את הגר" היהדות שמו את האומה הישראלית כמטרה לחץ עד שאמרו: "או היהודי - או אנחנו". הם השמידו, הרסו, הרגו עם ה', וניסו למוטט את עמנו, זכור ה' מה היה לנו, חכמי הדור לא גזרו תעניות, כדי שלא להכביד על העם, אבל אמרו: יש לנו עשרה בטבת הוא כולל כל הצרות שעברו על עם ישראל, אשר באו במצור ובמצוקה, וקבעו יום עשרה בטבת: "יום הקדיש הכללי" לעילוי נשמתם של כל הנרצחים מעמנו מחורבן בית מקדשנו עד היום הזה. ועלינו לכוון בצום "עשרה בטבת" שיפדה ה' את כל עם ישראל ויגאלנו ויאמר ה' די לצרותינו וישלח הגואל בקרוב ממש אמן.

הדרך לרפואה ולבריאות

מה מתחולל בגופו של אדם המכניס לגופו מלח בכמות יתרה? ידוע שגופנו מורכב מששים עד שמונים אחוז מים. כאשר אנחנו שותים, המים מגיעים למקומות הנכונים, אך כאשר בגוף יש עודף מלח, טבעו של המלח לספוח אליו מים, אלא שבמקום לספוח את המים למקומות הנכונים בגוף, הוא סופח אותם לבשר. ואז הם יוצרים לחץ על כלי הדם מבחוץ. לחץ זה גורם לכך שהלב צריך להתאמץ ולעבוד קשה יותר בכדי לדחוף את הדם בכלי הדם. מחלת "יתר לחץ דם" קרויה בפי הרופאים "הרוצח השקט". מסקנת הדברים, צריך שנבין, המוצרים שמשווקים בחנויות, יש בהם הרבה מלח, כדי שהמזון יהיה לנו יותר טעים וערב, ואז את המלח אנו מכניסים בידינו וברצוננו. המלח הוא האויב הראשון שמחריב את גופנו ומביא עלינו הרבה מחלות ובעיות, לפיכך, מחובתנו להיות ערניים וחייבים לעמוד על המשמר, מפני הסכנות לבריאותנו שאורבות לחיינו וחיייהם של היקרים לנו. חשוב לעקוב אחרי כמות הנתרן שמכיל כל מוצר, ולעבור על מוצרים המכילים פחות נתרן. מזון מוכן אינו צריך להכיל יותר מאשר 350 מ"ג נתרן בממוצע למאה גרם.

דברי מוסר: התענית

כל המתענה נקרא קדוש, ואשרי מי שיוכל להתענות על חטאיו, ורבו סגולות התענית,

מיד אז שמח האדם באשתו. אמרה לו המלכה: גם אני מוסיפה על דבריך, כשהייתי צעירה, הייתי רוצה להינשא לאחי אמי, ועל ידי שגדלתי עמו בבית, נתכערתי בעיניו, הלך ונשא לו אשה אחרת, ואינה נאה כמוני. עוד שאלה המלכה לרבי יוסי: אפשר יוסף בן שבע עשרה שנה, שהיה עומד בכל חומו, ונס מאשת אדוניו שהיתה יפה והיא שתבעה אותו? הוציא לפניו ספר בראשית, והתחיל קורא לפניו מעשה יהודה ותמר ומעשה ראובן ובלהה. ואמר לה: ומה אם אלה שהם גדולים וברשות אביהם, לא כיסה עליהם הכתוב, זה יוסף שהיה קטן וברשות עצמו, על אחת כמה וכמה שלא היה הכתוב צריך לכסות עליו. עוד אמר רבי יוסי: למד אדם תורה ולא לימדה לאחרים, אין הבל גדול מזה. עוד אמר: ברא ה' את עולמו ונתן בתוכו בני אדם, ופקדם שיהיו עוסקים במצוות ובמעשים טובים, הוא רואה אותם והם לא רואים אותו, לעתיד לבוא, ה' בא ואומר: כל מי שעסק בתורה, יבוא ויטול שכרו. ואמרו חז"ל: מחמת רבי יוסי, פסקה הבינה.

עשרה בטבת

מאורעות ימי האימה והשואה בימי מלחמת העולם השנייה, עת קם הצורר הנאצי ימח שמו, ובתוכנית שטנית השמיד כשליש מאומתנו, לא ישכח מאיתנו עדי עד. תקופה אפילה וקשה זו לישראל, תצטרף בזיכרון האומה לאירועי העבר הקשים אותם אנו זוכרים, שואת יהודי אירופה שהתרחשה אלף שמונה מאות שבעים ושתים שנה לחורבן ירושלים ביד טיטוס הרשע, שמונה מאות ארבעים וארבע שנים (1163 למניינם) לטבח קהילות ישראל בימי מסעי הצלב. ארבע מאות ארבעים ושמונה שנים (1559 למניינם) לתבערת האינקוויזיציה (בית הדין הקתולי שנוסד בימי הבניים במערב אירופה בספרד בפורטוגל ועוד), כדי לדון ולהעניש את היהודים בעינויים קשים עד גירוש ספרד, מאתים תשעים ושלוש שנים לגזירות ת"ח ות"ט, שני הגזרות והפרעות שפרעו כנופיות חמלניצקי ביהודי דרום רוסיה (1649 למניינם). בכל המאורעות האלו הכריזו שונאי ישראל מלחמת חורמה על עמנו באומרם: "לכו ונכחידם מגוי וכו'". מלכות הרשע גמרה אומר לעקור כל זיק אנושי נאצל, לקעקע אישיות האמונה הטהורה, עמודי הצדק

החלבית שם, והיה אהוב ומרוצה לקהל. בתפקיד זה שירת כ-12 שנים עד עלותו ארצה.

סיפור

יום אחד, הופיע בחנותו של זושא אדון נכבד ושמו דאנקי, בליווי שלושה משרתים לובשי מדים תואמים, ואמר לו לזושא בעל החנות: לקראת יום ההולדת השישים שלי שיחול בעוד כחודשיים, אני רוצה ממך לארגן ולהכין לי ולבני משפחתי ולמשרתי מלבושים במחצלות אשר עין לא ראתה, ולמשרתי מדים הדורים וחדשים, ועבורי עצמי רוצה בגדים נהדרים אשר לא לבש אותם שום אדם, ואני רוצה לעשות מסיבה, רבת הרושם, שתותיר את האורחים האצילים משתאים ופעורי פה. ולכן עכשיו אני אעבור בכל מדפיך ואבחן בעצמי באלו בדים אחפוץ. אז זושא ויחרד חרדה גדולה עד מאוד, וחשב בליבו, סחורה רבה ויקרה זו שווה ממון המון והרבה ומי משלם בעבורה? והאדון הזה שהוא עומד לפני מבקש דברים יקרים כאלו, איני מכירו כלל ועיקר. ואם אסרב ולא אקיים את מבוקשו, אקנה לי שונא מושבע, ולא אדע מה צפוי לנקום ממני על סירובי זה. אך דומה שהאורח הזה הבחין מה שאני חושב לרגע, התכונן היטב, הוציא כיס של מזומנים ושילם בשטרות מגוהצים כחדשים, והבטיח שאם אכן סחורה טובה רכש, ישוב בקרוב מאוד. כעבור כמה שבועות, שמע זושא שיחת ריעים בין שני סוחרים אשר קונים ממנו הרבה דברים, שהיו עומדים בחנותו, והם סיפרו על המסיבה המפוארת שרוצה לערוך הגביר והעשיר דאנקי.

דינים

- 1 - הכל חייבים להתענות בארבעה צומות ומהם עשרה בטבת.
- 2 - חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר עד צאת הכוכבים, ועלות השחר על פי בן איש חי ועל פי מרן עובדיה יוסף זצ"ל: הוא שעה וחומש לפני נץ החמה שהוא 72 דקות זמניות. והשעה הזמנית של יום התענית היא (55) דקות וחומש שלה (11) דקות נמצא 55+11 הם 66 דקות לפני נץ החמה והוא בשעה 11:06 בדיוק בבוקר והוא זמן התחלת התענית, ומסתיים בשעה 09:05, ולמחמירין בשעה 09:05 ותבוא עליהם ברכת טוב.
- 3 - הישן על מיטתו שנת קבע בליל התענית וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול

והם. הסטרא אחרא אין בה כח להידבק במי ששרוי בתענית. ועל ידי התענית יבוא לידי ענווה כי יכיר מה הוא האדם, שמניעת מעט פת יתיש כוחו. והשרוי בתענית אינו בא לידי ניסיון, כי ה' יתברך רואה אותו שהוא מנסה את עצמו בתענית, ונקרא גיבור הכובש את יצרו, וראוי שתשרה עליו שכינה, ואין לו מקטרג, ותפילתו נשמעת. ויש מלאכים הדבוקים באדם ממצוות שעושה, ואינם יכולים לעלות אלא בכח התענית שמתענה אותו אדם. והמתענה הוא כמו קרבן שחלבו ודמו עולין לריח ניחוח, כך מיעוט וחולשת דמו וחלבו של המתענה דומה לקרבן. אך היצר הרע מראה לו שאין בו כח להתענות, ואומר לו: אתה לא בריא, אם תתענה בר מינך תהא חולה, והאמת שהמתענה, כל כמה שמצטער יותר, כך מנכים לו בעולם האמת הרבה עונשים וייסורים. ועוד מכפר על הרבה עוונות. ורבותינו הקדושים שידעו את חומרת החטא, התענו הרבה תעניות, כמו שאמר דוד המלך: "ברכי כשלו מצום". הן אמת קשת התענית, אבל במה יתכפר העוון? האם באכילה ושתייה ושמחה מרעות? ולא ישיאנו יצרו באומרו שאין בו כוח להתענות כי זה שקר מפורסם, כי כמה אנשים מתענים והם בריאים וחזקים יותר מהאוכלים. כי הבא לטהר מסייעין אותו מן השמים, וכל שכן שחייב להתענות בתענית ציבור כמו בעשרה בטבת. וה' ישמרנו אמן.

הגאון העניו רבי יעקב עטייה 1922-2017

בתוקף תפקידו הציבורי, כל מילי דמתא היו מוטלים עליו: שוחט, מוהל, מקדש ומגרש. כתיבת פסקי הלכות ושאלות ותשובות לצד כתיבת אגרות משא ומתן לחכמי הקהילות ברחבי תבל והשגרירויות השונות. הוא היה דורש בבתי כנסיות ומוסר שיעורים לצעירי הצאן, ולקראת חג הפסח דואג להביא מצות מהודרות ממדינות אחרות לכל הקהל. ובעת לכתו ברחובות העיר בירות, היו כל העם עומדים מלא קומתם למראה דמותו האצילית, ומכבדים אותו כפי הכבוד הראוי לו. אף הגויים היו מכבדים אותו מאוד, ואפילו אותם ערלים יושבי קרנות השוהים בבתי קפה וכדומה, כאשר היו רואים אותו עובר ברחוב, היו עומדים על מקומם ביראה עד שהיתה דמותו נעלמה מעיניהם. באותה תקופה כיהן גם כן כרבה היחיד של הקהילה

והוריהם לברכה ולהצלחה ומזל טוב להנולד
החדש יעקב-נסים ומברוק אמן. *** האדון
מאיר ווהבה ואשתו הגברת פולין ובניהם
לברכה ולהצלחה עם כל המשפחה אמן. ***
האדון משה יזדי ואשתו ובניהם לברכה
ולהצלחה אמן. *** האדון מוני הרבון ואשתו
הגברת פרידה ובניהם לברכה ולהצלחה אמן.
*** הרופא האדון נסים בצול ואשתו הגברת
ביקי ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. ***
האדון מוריס עבאדי ואשתו הגברת מירה
ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אחותו רחל
בת צלחה ע"ה אמן. *** הגברת לאה אלחבי-
עבאדי ובניה לברכה ולהצלחה אמן. ***
הגברת רינה חמדאני ובניה לברכה ולהצלחה
אמן. *** הגברת סוזי פרחי ובעלה האדון דוד
ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אחיה המנוח
אברהם בן לינדה ע"ה אמן. *** הגברת תניא
ענתבי ובנה האדון סולי שאלו ובניהם לברכה
ולהצלחה ולע"נ אמה לינדה בת טירה אסתר
ע"ה אמן. *** האחים המבורכים האדונים
למשפחת חלבי עזר, דוד, שארלי, אסטיללה
וארלית לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם
ולע"נ אחותם צוניה בת רחל ע"ה אמן. ***
האחים המבורכים האדונים למשפחת עציץ
סמי, סימור ורינה לברכה ולהצלחה עם כל
משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח עובדיה בן
רינה ע"ה אמן. *** האדון נסים קצאב הכהן
ואשתו הגברת מאגי ובניהם לברכה ולהצלחה
ולע"נ אמו אודית פרידה בת צופיה ע"ה אמן.
*** הגברת לאה ברכת ובניה לברכה ולהצלחה
עם כל משפחותיהם ולע"נ בעלה המנוח יהודה
בן רימה ע"ה אמן.

*****

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,400.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 177,300,
+800 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

*****

www.BethYosef.com

ולשתות אפילו קודם עמוד השחר. אך אם
התנה קודם שהלך לישון בדעתו לקום קודם
עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול עד עמוד
השחר.

4 - הצומות האלה מותרים ברחיצה, אפילו
בחמין, בסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש
המטה.

5 - מעוברות או מניקות אינן מתענות.
ומעוברת היא משעברו שלושה חודשים
להריונה ואם לא עברו שלושה חודשים והיא
סובלת מהקאות או מיחושים וחולשה רבה,
מותר לה לאכול.

6 - וגם מניקה פטורה מלהתענות במשך כ"ד
חודשים ללידה ואפילו פסקה מלהניק וכן
המפילה פטורה בתוך כ"ד חודשים להפלתה.
ומ"מ גם אלה פטורות ראוי שלא תאכלנה
להתענג במאכל ומשתה, אלא כדי קיום
הוולד.

7 - חולה שאין בו סכנה וזקן תשוש כח
שמצטער בתענית פטורים מלהתענות.

8 - קטן פחות מ"ג שנה, ובת פחות מ"ב שנה
פטורים מלהתענות.

9 - חתן תוך שבעת ימי המשתה שלו, וכן אבי
הבן, הסנדק והמוהל חייבים להתענות.

10 - אין לשטוף את הפה בבוקר ביום התענית,
אבל מי שקשה לו בלי לצחצח את שיניו
במשחת שיניים, מותר אם נזהר להטות הפה
שלו למטה, כדי שלא יבלע שום משקה לפנים
ויפלוט מיד.

11 - אדם בריא שמתענה ועליו לבלוע גלולות
וכדורים נגד מיחוש וכדומה, מותר לו לבלוע
התרופה בלי מים כל שאין בה טעם ערב לחיך.
ואם אינו יכול לבלוע התרופה בלי מים ישתה
מעט עד שיבלע. וכן מותר לשתות תרופות
שאינן החיך נהנה מהם, אבל אם החיך נהנה
מהם אין להתיר. אולם במקום חולי פנימי אין
להחמיר. מותר לעשן בימי התענית צבור.

12 - מי ששכח ואכל בתענית ונזכר לאחר מכן,
צריך להשלים תעניתו ואומר עננו במנחה אבל
אם נזכר אחר שאכל כזית, יפסיק מיד ולא
יאמר עננו במנחה.

13 - מי ששכח ובירך בתענית על דבר מאכל או
משקה יטעם ממנו כדי שגרונו ייחנה.

14 - אם שכח ולא אמר עננו בשומע תפילה,
ימשיך בסוף אלוקי נצור יאמר, "עננו".

התורמים לעלון זה

האדון יוסי זעפרני ואשתו הגברת איזי ובניהם